

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 15-07-56825 בן-אפרים נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יוסי טורס

תובע מור בן-אפרים

נגד

נתבעת "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

פסק דין

- 1
2
3 לפני תביעה לפיצויים לדוגמא לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982
4 (להלן: "חוק הספאס" או "החוק").
- 5
6 1. לטענת התובע, במועדים שונים שלחה אליו הנתבעת שמונה הודעות מסר קצר (SMS)
7 בעלות תוכן פרסומי, ללא אישורו (התובע כינה זאת "הודעה אלקטרונית" אולם מוסכם על
8 הצדדים שמדובר בהודעת SMS). התובע טוען כי מעולם לא העניק לנתבעת הסכמה
9 למשלוח מסר פרסומי כאמור ואף כאשר ביקש - באמצעות משלוח הודעת SMS - להסירו
10 מהרשימה, נשלחו אליו הודעות נוספות. לאור כך ביקש התובע לפסוק לו את מלוא הפיצוי
11 הקבוע בחוק קרי 1,000 ש"ח לכל הודעה שנשלחה ובסה"כ 8000 ₪.
- 12
13 2. הנתבעת טענה בכתב הגנתה שאין מדובר במסר פרסומי אלא בהודעות עדכון, אולם בעת
14 הדיון חזרה בה מטענה זו והסכימה שמדובר במסר פרסומי. עוד נטען בכתב ההגנה כי
15 מדובר במשלוח הודעות לרשימת הלקוחות של הנתבעת אשר "הביעו עניין בקבלת מידע
16 על אירועים". גם מטענה זו חזרה בה הנתבעת בעת הדיון, כאשר הודתה שלא קיבלה את
17 הסכמת התובע למשלוח מסר פרסומי. בנוסף נטען כי משלוח ההודעות מותר לפי סעיף
18 30א(ג) לחוק. כן טענה הנתבעת כי התובע לא הביע התנגדות לקבלת המסרים אלא ביום
19 18.6.15 (לאחר ההודעה החמישית). בהקשר זה טענה הנתבעת כי התובע לא פעל לבקש את
20 הסרתו בדרך שמסרה, אלא השיב בהודעת SMS בה ביקש להסירו, בעוד שהיה עליו
21 להתקשר למספר אחר שפרסמה בהודעה.
22

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 15-07-56825 בן-אפרים נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

תיק חיצוני:

3. חוק הספאס בא להתמודד עם תופעת "ה]הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות ובהם הודעות דואר אלקטרוני, הודעות טלפוניות מוקלטות, SMS ("מסרונים"), מכתבי פקסימיליה וכיוצא באלה" (רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14) (להלן: "פרשת חזני"). מקובל על הכל כי דואר הזבל ("ספאס") גורם נזקים רבים לציבור, ובהם אבדן זמן יקר במיון, קריאה ומחיקה של הדואר המתקבל, היחשפות שלא מבחירה לתכנים בלתי רצויים וסכנת הפצת וירוסים פוגעניים. לאור כך קובע חוק הספאס "ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרסם" איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק". ברירת מחדל זו מעבירה למפרסם את הנטל להראות כי קיבל, עובר למשלוח דבר הפרסום, הסכמתו של הנמען, או שמתקיימים בעניינו תנאי סעיף 30א(ג) לחוק.
4. הנתבעת אינה חולקת על כך שלא קיבלה הסכמה מהתובע למשלוח דברי פרסומת. עם זאת עדין אפשר ועומדת לה הגנה לפי החריג שבסעיף 30א(ג) לחוק. סעיף זה קובע כך:
- 30א(ג) - "על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."
- (הדגשות שלי י"ט)
5. אכן התובע רכש מהנתבעת כרטיסים ומסר לה את מספר הטלפון הסלולרי שלו אגב כך. ואולם, הנתבעת לא הוכיחה כי במהלך הרכישה הודיעה לתובע כי פרטים אלו ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת. ממילא שלא הוכיחה כי נתנה לו במעמד זה הזדמנות לסרב לקבל פרסום כאמור.
- לאור כך, הוכח שמשלוח דבר הפרסום התבצע תוך הפרת סעיף 30א' לחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 15-07-56825 בן-אפרים נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

תיק חיצוני:

6. הנתבעת טוענת כי התובע יכול היה להסיר עצמו מרשימת התפוצה ולמנוע בכך בקלות את משלוח דברי הפרסום אליו. בכלל זה טוענת היא כי התובע ביקש להסירו רק בשלב מאוחר וגם אז עשה זאת בהודעת SMS במקום להתקשר למספר שפרסמה. טענות אלו יש לדחות. בפרשת חזני קבע בית המשפט העליון כי לעובדה שהנמען לא פעל להסרתו מהרשימה אין קשר לשאלת אחריות המפרסם. ואולם הגם "[ש]מתן האפשרות להסרה מרשימת התפוצה, היא כשלעצמה, אינה מחייבת הקטנת הפיצוי, [] רשאי בית המשפט להתחשב בעובדה זו במכלול השיקולים". נושא זה אפוא עניינו בשאלת גובה סכום הפיצוי ולא בשאלת האחריות.
7. לעניין זה ראיתי במקרה זה לציין את העובדות הבאות. בארבע ההודעות הראשונות (11.2.15; 25.2.15; 1.3.15; 6.4.15) לא ציינה הנתבעת כלל את "דרכי יצירת הקשר ... לצורך מתן הודעת סירוב" (סעיף 30א(ה)(2) לחוק). בהודעה החמישית (מיום 15.6.15) צוין מספר טלפון להסרה, אולם מדובר היה במספר טלפון קווי שלא ניתן לשלוח אליו הודעת SMS כמתחייב בסעיף 30א(ד) סיפא, לפיו יש לאפשר משלוח הודעת סירוב "[ב] דרך בה שוגר דבר הפרסומת". לאור כך, אין לזקוף לטובת הנתבעת שאפשרה להודיע על סירוב, שכן עשתה זאת באיחור ממשי ואף שלא בדרך הקבועה בחוק.
8. ומכאן לשאלת הפיצוי. חוק הספאם קובע פיצוי בשל 1,000 ש"ח לכל הודעה שנשלחה בניגוד לחוק. מדובר בפיצויי לדוגמא ללא צורך בהוכחת נזק. אדרבא, החוק מניח שהנזק שנגרם אינו ממשי וחרף כך מצא לנכון לקבוע פיצוי משמעותי בשל כל הפרה. בעניין זה נקבע כי "מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה" (פרשת חזני בפסקה 9 לחוות דעתו של כבי השופט פוגלמן). לצורך קביעת גובה הפיצוי קובע סעיף 30א(ג)(3) לחוק כי בית המשפט יתחשב ב: "(1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (3) היקף ההפרה". כן נקבע בפרשת חזני שיש לשקול לעניין זה "את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית)". ביחס לאפשרות להידרש למלוא סכום הפיצוי נקבע כי "הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(ג)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית" (רע"א 2904/14 זיו גלסברג ואח' נ' קלאב רמון בע"מ

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 15-07-56825 בן-אפרים נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

תיק חיצוני:

1 ואח' (27.7.14)). בנוסף ראוי להדגיש כי "ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה
2 שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה
3 בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (פרשת חזני בפסקה 10 לחוות דעתו של כב'
4 השופט פוגלמן).

5
6 9. מן הכלל אל הפרט: התנהגות הנתבעת במקרה זה בטאה זלזול בהוראות החוק. היא שלחה
7 מספר לא מבוטל של הודעות פרסום, מבלי שקיבלה את הסכמת התובע. הודעות אלו לא
8 כללו את הדרך בה ניתן למסור הודעת סירוב. גם כאשר עשתה כן, בהמשך, עשתה זאת
9 בניגוד להוראות החוק ולא אפשרה משלוח הודעת סירוב באותה דרך בה שלחה את דבר
10 הפרסומת, אלא רק באמצעות שיחת טלפון רגילה. מנגד, תוכן ההודעות אינו פוגעני. לאור
11 כל זאת, ובמטרה לעודד את הציבור לממש זכויותיו בנושא וליצור הרתעה מפני הפרת
12 החוק, ותוך שאני נותן דעתי לסכום הפיצוי הכולל שדי בו לצורך יצירת הרתעה במקרה זה,
13 ראיתי לפסוק פיצוי בשל שמונה ההפרות בסך של 6,000 ₪.

14
15 10. סיכומו של דבר שאני מקבל את התביעה בחלקה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של
16 6,000 ₪. עוד תשלם הנתבעת לתובע הוצאות בסך 500 ש"ח. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

17
18 **קיימת זכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.**

19
20
21 ניתן היום, כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

22

23 יוסי טורס, שופט
24
25
26